

Klasifikace indoevropských jazyků a postavení slovanských jazyků mezi nimi

Rozrůžňování jazyků

- MONOGENETICKÁ TEORIE – říká, že na světě existoval jeden jazyk a z něho se vyvinuly jiné jazyky
- POLYGENETICKÉ TEORIE – říká, že prajazyků na začátku bylo několik

Během vývoje docházelo ke 2 procesům:

- DIVERGENCE – rozrůžnění, z jednoho jazyka se rozrůžňovaly jiné
existoval společný prajazyk a z něj se oddělily jednotlivé jazyky → **jazyková rodina** = jazyky jsou vzájemně příbuzné, ale postupně se od sebe odlišují
- KONVERGENCE – sblížování jazyků
i mezi nepříbuznými jazyky lze najít společné rysy, ovlivňují se sekundárně (jsou blízké geograficky, politicky, kulturně,...) → **jazykový svaz** = nepříbuzné jazyky získávají vzájemným působením společné prvky

Klasifikace jazyků světa

- vnější okolnosti – sociolingvistická a areální (geografická) klasifikace jazyků
- vlastnosti jazyků samých – genealogická (genetická) a typologická klasifikace jazyků

Genealogická (genetická) klasifikace jazyků

Jazyky Evropy, části přední Asie a Indie

Indoevropské jazyky

Jazyky satemové a kentumové

- stav u jazyků kentumových:
čisté (prosté) (k, g, gh)
labializované (kw, gw, gwh);
- stav u jazyků satemových:
čisté (prosté) (k, g, gh)
palatalizované (k', g', gh') → spirantizace (vznik sykavek): s, z

Indoevropské jazyky se dělí na 11 větví:

indické jazyky

íránské jazyky

arménština

řečtina

balkánské jazyky (albánština)

keltské jazyky

germánské jazyky

italické – románské jazyky (latina)

baltské jazyky

slovanské jazyky

anatolské jazyky

